

Sygnatura akt IV Ka 523/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka (spr.)
Sędziowie :	SSO Sylwana Wirth SSO Elżbieta Marcinkowska
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Barbary Chodorowskiej Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu dnia 12 września 2014 roku

sprawy **T. Z.**

syna S. i J. z domu S.

urodzonego (...) w Ś.

o wyrok łączny

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora i skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 28 kwietnia 2014 roku, sygnatura akt VI K 65/14

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok, uznając obie apelacje za oczywiście bezzasadne;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. S. z Kancelarii Adwokackiej w Ś. 147,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 523/14

UZASADNIENIE

T. Z. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 5 czerwca 2002 roku w sprawie o sygn. akt II K 334/02 za czyn z art. 279 § 1 kk, popełniony 4 lutego 2002 roku, na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zarządzono

postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 19 stycznia 2004 roku sygn. akt II Ko 1053/03; zatrzymanego od dnia 4 lutego 2002 roku do dnia 7 lutego 2002 roku,

2) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 5 czerwca 2002 roku w sprawie o sygn. akt II K 1114/01 za czyny z art. 279 § 1 kk, popełnione z 10/11 września 2001 roku, na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 19 stycznia 2004 roku sygn. akt II Ko 1052/03; zatrzymanego od dnia 17 września 2001 roku do dnia 19 września 2001 roku,

3) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 12 lipca 2002 roku w sprawie o sygn. akt II K 1082/01 za czyn z art. 288 § 1 kk, popełniony 1 listopada 2001 roku, na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył od dnia 26 lipca 2002 roku do dnia 26 listopada 2002 roku,

4) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 14 sierpnia 2002 roku w sprawie o sygn. II K 653/02 za czyn z art. 279 § 1 kk, popełniony 8 kwietnia 2002 roku, na karę 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 19 stycznia 2004 roku sygn. akt II Ko 1054/03; tymczasowo aresztowanego od dnia 17 kwietnia 2002 roku do dnia 26 lipca 2002 roku,

5) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 9 lipca 2003 roku w sprawie o sygn. akt II K 107/02 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk, popełniony 13 grudnia 2001 roku, na karę roku pozbawienia wolności, za dwa występki z art. 278 § 1 kk popełnione 13 grudnia 2001 roku, na kary po roku pozbawienia wolności, za występki z art. 279 § 1 kk popełniony 13 grudnia 2001 roku na karę roku pozbawienia wolności i jako karę łączną wymierzono rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie zarządzono postanowieniem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 6 października 2006 roku; zatrzymanego od dnia 13 do dnia 14 grudnia 2001 roku, okres odbycia kary od dnia 1 grudnia 2006 roku do dnia 9 maja 2008 roku,

6) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 11 sierpnia 2003 roku w sprawie o sygn. akt II K 367/03, za czyny popełnione 1 i 2 marca 2003 roku oraz 14 marca 2003 roku z art. 279 § 1 kk, na karę 2 lat pozbawienia wolności; za czyn popełniony 14 marca 2003 roku z art. 281 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę rok i 8 miesięcy pozbawienia wolności; za czyn popełniony 6/7 marca 2003 roku z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk na Akre roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności i jako karę łączną wymierzono karę 3 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres tymczasowego aresztowania od dnia 14 marca 2003 roku do dnia 11 sierpnia 2003 roku,

7) Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 15 marca 2006 roku w sprawie o sygn. akt II K 676/05, za czyn popełniony 26 września 2005 roku z art. 280 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 4 lat pozbawienia wolności, oraz 26 września 2005 roku z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i jako karę łączną wymierzono karę 4 lat pozbawienia wolności.

Wyrokiem łącznym z dnia 28 kwietnia 2014 roku (sygn. akt VI K 65/12) Sąd Rejonowy w Świdnicy:

I. na podstawie art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec skazanego T. Z. wyrokami opisanymi w pkt. 1, 2, 3, 4, 5 części wstępnej wyroku łącznego i wymierzył skazanemu karę łączną 3(trzy) lat i 5(pięć) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 kk w zw. z art. 577 kpk na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy: zatrzymania w sprawie II K 334/02 od dnia 4 lutego 2002 roku do 7 lutego 2002 roku; w sprawie II K 1114/01 od dnia 17 września 2001 roku do 19 września 2001 roku; odbytej kary w sprawie II K 1082/01 od dnia 26 lipca 2002 roku do dnia 26 listopada 2002 roku; tymczasowego aresztowanie w sprawie II K 653/02 od dnia 17 kwietnia 2002 roku do dnia 26 lipca 2002; zatrzymania w sprawie II K 107/02 od dnia 13 do dnia 14 grudnia 2001 roku i odbytej kary od dnia 1 grudnia 2006 roku do dnia 9 maja 2008 roku,

III. na podstawie art. 572 kpk umorzył postępowanie w przedmiocie objęcia wyrokiem łącznym skazania wyrokiem opisanym w pkt 6 i 7 części wstępnej wyroku łącznego,

IV. w pozostałym zakresie rozstrzygnięcia zapadłe w wyrokach podlegających połączeniu pozostawił do odrębnego wykonania,

V. zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od wyroku wywiódł prokurator zarzucając rażąco niewspółmierność kary łącznej orzeczonej wobec skazanego T. Z., w wyroku łącznym z dnia 28 kwietnia 2014 roku, (sygnatura akt VI K 65/14), polegającą na wymierzeniu w/wym. kary łącznej w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, za popełnione przez niego czyny z art. 279 § 1 kk, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 279 § 1 kk i art. 288 § 1 kk w wysokości: 3 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy uprzednia wielokrotna karalność skazanego, za popełnione przez niego występki przeciwko mieniu, jak też przeciwko życiu i zdrowiu, w tym również za dokonane rozboje popełnione w warunkach wielokrotnego powrotu do przestępstwa, wysoki stopień zdemoralizowania i społecznej szkodliwości zarzucanych mu czynów popełnionych też z niskich pobudek, (tj. z chęci osiągnięcia łatwego zysku), a przede wszystkim względy prewencji indywidualnej i ogólnej oraz brak pozytywnej prognozy wobec skazanego, przemawiają za wymierzeniem kary pozbawienia wolności, lecz w znacznie wyższym wymiarze. a podnosząc wskazany zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec T. Z. kary łącznej w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności.

Apelację od wyroku wywiódł skazany T. Z. podnosząc we wniesionym środku odwoławczym, iż orzeczona w zaskarżonym wyroku kara łączna jest zbyt surowa wniósł o ponowne rozpoznanie sprawy i uwzględnienie wszystkich okoliczności łagodzących.

Sąd Okręgowy zważył:

apelacja prokuratora nie jest zasadna.

Argumentując podniesiony w apelacji zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec skazanego T. Z. kary łącznej skarżący czyni uwagi, iż przy wydawaniu przedmiotowego wyroku łącznego wobec skazanego sąd powinien mieć wiedzę na temat przestępczej działalności wymienionego a także kierować się względami prewencyjnymi oraz brać pod uwagę dyrektywy szczególne takiej kary akcentując wielokrotną karalność skazanego za przestępstwa cechujące się wysokim stopniem społecznej szkodliwości oraz popełnione w warunkach recydywy wielokrotnej i z niskich pobudek. Skarżący wyraził jednocześnie pogląd, iż okoliczności te umknęły uwadze sąd orzekającego i nie znalazły odzwierciedlenia w wydanym wyroku łącznym.

Powyższy zarzut uznać należy za niezasadny. Orzeczona wobec skazanego w zaskarżonym wyroku kara łączna nie razi łagodnością. Zaznaczyć należy, iż wyrokując w niniejszej sprawie i orzekając o karze łącznej wobec skazanego sąd rejonowy, wbrew odmiennym zapatrywaniom skarżącego, ocenił i uwzględnił okoliczności mające wpływ na wymiar orzeczonej kary łącznej w tym zarówno związek przedmiotowy jak i podmiotowy pomiędzy, co należy podnieść, poszczególnymi przestępstwami za które wymierzono podlegające łączeniu kary.

W niniejszej sprawie za niezasadny uznać również należy wyrażone przez skazanego w apelacji osobistej stanowisko jakoby orzeczona w zaskarżonym wyroku łącznym kara pozbawienia wolności była surowa, zwłaszcza gdy uwzględni się ilość przestępstw popełnionych przez skazanego za które wymierzono kary pozbawienia wolności podlegające łączeniu, jak również zbieżność czasową popełnionych przestępstw. Wyrokując w sprawie sąd rejonowy miał na uwadze okoliczności mające wpływ na wymiaru tej kary w tym również akcentowaną przez skazanego w uzasadnieniu wniesionej apelacji opinię z miejsca osadzenia. Tak ukształtowanej kary łącznej w oparciu o zasadę asperacji, nie można uznać za surową, a tylko stwierdzenie rażącej surowości nakazywałoby jej zmianę. Oceny tej nie zmieniają przedłożone w toku postępowania odwoławczego opinie i zaświadczenia stawiające skazanego w pozytywnym świetle, bowiem nie prowadzą do uznania aby zasadnym było zastosowanie wobec skazanego przy kształtowaniu kary zasady pełne absorpcji.

Z tych też względów orzeczono jak w wyroku.

Na podstawie art. 29 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku Prawo o Adwokaturze (Dz. U. Nr 16 poz. 124 z późn. zm.) oraz § 14 ust. 5 i § 19 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163 poz. 1348) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. S. z Kancelarii Adwokackiej w Z. kwotę 147,60 złotych tytułem kosztów nie opłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu w postępowaniu odwoławczym.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego, należnych Skarbowi Państwa, orzeczono na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalniając skazanego od ponoszenia tych kosztów zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa, kierując się jego obecną sytuacją majątkową.